

teripersonal nu finnes, lämpligen kunde indelas i vissa distrikter, inom hvilka de kommissionslandtmätare, som fått sig desamma uppdragna, hade att, med eller utan biträde af vicekommissionslandtmätare eller auskultanter, ombesörja, oberäkadt förekommande skiftesförrättningar, upprättandet af hydrografisk karta öfver distriktet med dithörande beskrifning och afdikningsplaner, vidare att bearbeta distriktets ekonomiska karteverk samt jordbruksstatistik med upptagande och införande å karta och i särskild liggare af årligen skedda förändringar; och torde vid fråga om arfvode och medel dertill äfven böra i öfvervägande tagas, huruvida icke nu utgående statsanslag för ekonomiska karteverkets bearbetande bör efter andra grunder fördelas.

Stockholm den 25 Januari 1867.

A. G. Hollander.

N:o 102.

Af Herr And. Aug. Andersson: Om nedsättning i vissa tjenstemäns löner och indragning af öfverflödiga embetsverk.

Ehuru den af mig vid förra riksdagen väckta motion, om indragning af det så kallade dyrtidstillägget hvarmed embets- och tjenstemännens löner vid 1856 års riksdag förhöjdes, äfvensom af de embets- och tjenstemannaplatsers indragning, hvilka kunde befinnas obehöfliga icke förmädde tillvinna sig de fyra Riks-Ståndens bifall, ser jag mig dock föranlåten ånyo underställa detta ämne Riksdagens ompröfvande.

Det kan icke falla mig in att påyrka det Staten skulle frångå dem, som redan fått denna löneförhöjning sig tillförsäkrad; men man egde grundade orsaker till det stadgande, att vid inträffande ledigheter, den oskäligen löneförhöjningen borde återtagas, sedan skälet till dess beviljande längesedan upphört att vara gällande.

Skulle den nya Riksdagen fortgå på samma bana som de gamla Stånden, och oupphörligt föröka tjenstemännens antal samt höja desses lönevilkor, så är

fara värdt att den skattdragande allmänheten till slut blir så utarmad, att den icke längre förmår bära de dryga bördor, som blifvit dem påbördade icke med eget begifvande utan genom lotterispelet på den förseglade sedeln i de fordna förstärkta Stats-Utskotten der Adels och Presternas votum nästan uteslutande vunno segren. Om man under det inträdande nya statsskicket skall hafva att vänta någon belåtenhet från de betalandes sida, så måste man återbringa Statshushållningen derhän att tillgångarne icke blott betäcka utgifterna, utan derjemte lemna öfverskott till de produktiva företag inom landet, som äro så högt af behovet påkallade.

Med anledning häraf och under åberopande af allt hvad som blifvit under de sednare riksdagarne i detta ämne anført, tager jag mig friheten föreslå:

att Riksdagen måtte besluta det alla löner till embets- och tjänstemän, hvilka öfverstiga 2,000 Riksdaler, måtte vid innehafvarens afgang minskas med $33\frac{1}{3}$:dels procent, motsvarande det så kallade dyrtidstillägget;

att Riksdagen äfvenledes måtte besluta det alla öfverflödiga och onyttiga embetsverk böra indragas, samt tjänstemannaplatserna i de nödvändiga embetsverken minskas till det antal, som högsta nöden kräfver.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

A. A. Andersson,
från Östergötlands län.

N:o 103.

Af Herr **And. Aug. Andersson**: Om anvisande af anslag till förberedande arbeten på Östra stambanan.

Sedan representanten från Carlskrona hos Riksdagen väckt motion om anslag till en helt och hållet ny jernväg emellan Carlskrona, Kalmar och Wexjö, så torde det icke kunna anses förmätet att jemväl begära anslag till fortsättande af den redan påbörjade Östra stambanan mellan Cathrineholm öfver Norrköping och Linköping till Nässjö. Den redan fullbordade delen af denna bana, mellan Cathrineholm och Norrköping, kan icke lemna den inkomst den borde, förr än vä-